

[Dose.]

handling om at skabe bedre forhold på dette område for beboerne på Amager, og selvom ministeren i dag måtte give afslag, beder jeg alligevel om en overvejelse i den kommende sommer.

Indenrigsministeren (Smørum): I anledning af det ærede medlems spørgsmål vil jeg gerne sige, at efter min mening er Amager ikke blevet forfordelt ved den ordning, vi nu har haft i Storkøbenhavn siden den 1. marts i år, og hvorefter der er blevet indført en halv snes faste natapoteker til afløsning af den hidtidige ordning med 2-vagtskifte på 76 apoteker samt ganske enkelte apoteker, som ikke har deltaget i ordningen.

Hvis man ser på et kort, hvor de enkelte apoteker er indtegnet, vil det vise sig, at der ikke er tale om nogen forfordeling for Amagers vedkommende. Jeg tager herved i betragtning, at Christianshavn må anses for at være dækket derved, at Raadhusapoteket i Stormgade er natapotek. De øvrige tætbefolkede dele af Amager har ikke større afstand til Amagers natapotek, Sønderbro apotek ved Skt. Elisabeths hospital, end den øvrige del af hovedstadens beboere har til deres apotek. Skulle man i stedet for Sønderbro apotek have valgt et af de apoteker, der ligger længere ude, d. v. s. Oxford Allé apotek eller Taarnby apotek, ville det på urimelig måde gå ud over beboerne fra de tæt befolkede kvarterer.

Beboerne i Dragør vil ganske vist om natten få ca. 2 km længere til apotek ved at vælge Sønderbro apotek fremfor Taarnby apotek, som ligger ca. 6 km fra Dragør. Jeg synes ikke, at denne forøgelse er urimelig sammenlignet med de afstande, der iøvrigt mange steder i Københavns omegnskommuner er til natapotek.

Nu kan man naturligvis sige, at det er en ringe trøst, at Amager ikke er forfordelt, hvis forholdet er det, at der i virkeligheden overalt i Storkøbenhavn er for dårlig adgang til apotek udenfor den almindelige lukketid. Jeg må derfor gøre nogle mere almindelige bemærkninger om natapotekordningen i København, som iøvrigt er indført efter indstilling fra den siddende apotekskommission.

Førholdet er det, at man i almindelighed gør sig overdrevne forestillinger både om

omfanget af apotekernes natekspeditioner og om nødvendigheden af disse ekspeditioner, og der har hidtil ikke været noget rimeligt forhold mellem på den ene side den arbejdsmæssige ulempe for apotekspersonalet og bekostningen ved vagtordningen og på den anden side publikums interesse i ordningens opretholdelse.

Til nærmere belysning af disse forhold kan jeg oplyse, at en optælling i oktober 1948 i en uge af antallet af natekspeditioner i tiden fra kl. 20 til kl. 8 gav til resultat, at der på hvert vagthavende apotek i gennemsnit havde været siger og skriver knap 5½ ekspedition pr. vagt, hvoraf endda kun knap 2 angik receptpligtige varer. På denne baggrund synes jeg, det er ganske rimeligt, at apotekskommissionen afgav indstilling om en rationalisering på dette område, en rationalisering, som jo er til gavn for forbrugerne derved, at den medvirker til at gøre apoteksdriften og dermed medicinen billigere.

Da nyordningen skulle indføres, overvejede vi iøvrigt i ministeriet, om man eventuelt skulle nøjes med at udvide det hidtidige 2-vagtskifte til et 3- eller 4-vagtskifte, således som man var inde på fra Københavns Apotekerforenings side. Jeg tror imidlertid, at det for publikum vil være at foretrække at have en ordning med faste natapoteker fremfor et udvidet vagtskifte, der vil gøre det vanskeligt for publikum at finde ud af, hvilket apotek der holder åbent. Iøvrigt har sundhedsstyrelsen overfor lægerne gjort opmærksom på, at de ved sygebesøg nu er berettiget til at udlevere nødvendig medicin til patienterne til øjeblikkelig brug, en tilladelse, som lægerne naturligvis har gjort brug af, så at patienterne kan klare sig natten over uden at skulle have bud på et apotek.

Jeg kan endelig oplyse, at ordningen i de snart 3 måneder, den har været gældende, formentlig har fungeret tilfredsstillende. Jeg har ingen klager modtaget, hverken fra publikum eller læger, og såvidt mig bekendt har apotekerne praktisk taget heller ikke haft nogen klager. Der har derfor for mig hidtil ikke været nogen anledning til at søge forhandling, men hvis der er kredse af befolkningen, der ønsker en forhandling om dette spørgsmål med mig, er jeg naturligvis villig til at forhandle om det som om alle andre spørgsmål.